

Δημόσια νοσοκομεία και ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες: παλιές «εμπνεύσεις» σε ... νέα έκδοση.

Η λειτουργία των δημόσιων νοσοκομείων με βάση το μοντέλο ιδιωτικής επιχείρησης αποτελεί εδώ και πολλά χρόνια «φιλοδοξία» των νεοφιλελεύθερων εκσυγχρονιστών του ΠΑΣΟΚ. Αρχή έγινε με τα απογευματινά ιδιωτικά ιατρεία στα νοσοκομεία το 2001 με τον νόμο Παπαδόπουλου (2889), και 10 χρόνια μετά δρομολογείται το δεύτερο «κύμα» με την επονομαζόμενη «ολοήμερη λειτουργία» - γενίκευση δηλ. του δικαιώματος για απογευματινό ιατρείο και στους μη υψηλόβαθμους γιατρούς- και πολύ πρόσφατα (ενεργοποίηση «εν υπνώσει» διατάξεων του νόμου Παπαδόπουλου και πάλι...) με την δυνατότητα των νοσοκομείων να συμβάλλονται με ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρείες για να περιθάλπουν τους πελάτες των τελευταίων. Η λογική είναι απλή: τα δημόσια νοσοκομεία διαθέτουν επώνυμα ιατρικά στελέχη με επιστημονικό κύρος και πρέπει να τα «αξιοποιήσουν» στην αγορά για να έχουν έσοδα. Στην περίπτωση των ασφαλιστικών εταιρειών, τα νοσοκομεία μπορούν να «πουλήσουν» σε αυτές το υψηλό επιστημονικό επίπεδο των γιατρών τους και να έλθουν σε συμφωνία μαζί τους διαθέτοντας για τους πελάτες των εταιρειών αυτών συγκεκριμένο αριθμό κρεβατιών.

Δεν είναι στις προθέσεις μας να επεκταθούμε αναλυτικά σε θεωρητική ανασκευή των «εκσυγχρονιστικών» αγοραίων λογικών των κυβερνητικών στελεχών και των συμβούλων τους. Η θεοποίηση της αγοράς σαν μέσου επίλυσης όλων των προβλημάτων τους έχει κάνει να βλέπουν μόνο κόστος, έσοδα και έξοδα σε κάθε πτυχή της ζωής. Οι ιδεολογικές τους αναφορές έχουν προ πολλού πάψει να έχουν οποιαδήποτε σχέση με την ανάγκη αναβάθμισης του κοινωνικού ρόλου των δημόσιων οργανισμών, με την αναζήτηση πλαισίων μέσω των οποίων οι δημόσιες υπηρεσίες θα διαμορφώνουν στόχους και λειτουργίες με βάση τις κοινωνικές ανάγκες και θα κρίνουν την αποτελεσματικότητά τους με βάση αυτές.

Κυρίως θα επιχειρήσουμε να ανασκευάσουμε την εικόνα για την πραγματικότητα των δημόσιων νοσοκομείων, την οποία ο κ. Λοβέρδος προσπάθησε να παραποιήσει για να δικαιώσει και να νομιμοποιήσει την συγκεκριμένη ρύθμιση. Είπε συγκεκριμένα ο υπουργός στην απάντησή του στον πρόεδρο της Κ.Ο. του ΣΥΡΙΖΑ (9/9/11) στη Βουλή : « Υπάρχουν κλινικές με 30% ακάλυπτα κρεβάτια. Λέμε λοιπόν, αφού υπάρχουν αυτά τα ακάλυπτα κρεβάτια, ας παραχωρηθούν στις ιδιωτικές ασφαλιστικές, για να έχει και το νοσοκομείο έσοδα. Πού είναι το κακό;» Αυτό ήταν το βασικό επιχείρημα του κ. Λοβέρδου. Ότι δηλαδή πρόκειται για... αξιοποίηση ακάλυπτων κλινών !! Προφανώς νομίζει ότι απευθύνεται σε αδαείς και ψεύδεται συνειδητά διαστρεβλώνοντας την πραγματικότητα.

Ας γίνουμε λοιπόν πολύ πρακτικοί και συγκεκριμένοι: μερική κάλυψη κλινών (μικρότερη του 80%) υπάρχει ίσως σε κλινικές μικρών επαρχιακών νοσοκομείων. Πιστεύει κανείς ότι κάποια ιδιωτική ασφαλιστική θα ενδιαφερθεί να συμβληθεί με κάποιο μικρό επαρχιακό νοσοκομείο προκειμένου να νοσηλευθούν οι πελάτες της; Σίγουρα όχι. Το ενδιαφέρον των ασφαλιστικών εταιρειών θα στραφεί προς τα μεγάλα νοσοκομεία με τις υψηλές επιστημονικές προδιαγραφές, σε νοσοκομεία με πανεπιστημιακά τμήματα, προχωρημένη τεχνολογία κλπ. Τα νοσοκομεία όμως αυτά, όχι μόνο δεν έχουν ακάλυπτες κλίνες, αλλά τις περισσότερες φορές η πληρότητά τους υπερβαίνει κατά πολύ το 100% (η γνωστή κατάσταση με τα ράντζα στους διαδρόμους, τον απαράδεκτο συνωστισμό στα τμήματα επειγόντων, τις καθυστερήσεις των χειρουργείων λόγω ελλείψεων σε προσωπικό κ.ο.κ). Σε αυτήν λοιπόν την αρκετά επιβαρυσμένη και ασφυκτική κατάσταση για τα νοσοκομεία και τους νοσηλευόμενους, ο κ. Λοβέρδος έρχεται να ... βάλει στη ζωή τους και τις ασφαλιστικές εταιρείες.

Τα ερωτήματα είναι σαφή όσο κι αν προσπαθεί να τα αποφύγει ο κ. Υπουργός: τα κρεβάτια που θα «κρατά» το κάθε νοσοκομείο για τους πελάτες των ασφαλιστικών εταιρειών δεν θα αφαιρεθούν από αυτά που διατίθενται για όλους τους άλλους (και που είναι ήδη ελλιπή) ; Δεν θα υπάρξει το καθημερινό φαινόμενο να υπάρχουν κενές κλίνες που δεν θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν και οι δημόσια ασφαλισμένοι να στοιβάζονται στον διάδρομο; Εισάγεται ή όχι μια λογική «προτεραιότητας» στην δουλειά του προσωπικού του νοσοκομείου για τους ιδιωτικά ασφαλισμένους; Δεν οδηγούν όλα αυτά σε **ασθενείς δύο ταχυτήτων**;

Αυτή τελικά είναι και η πραγματική διάσταση που ο κ. Λοβέρδος θέλει να αποκρύψει. Εξυπηρετώντας τα συμφέροντα των ασφαλιστικών εταιρειών που επιδιώκουν φθηνότερα «πακέτα» στα δημόσια νοσοκομεία από αυτά που συνάπτουν με τα ιδιωτικά νοσηλευτήρια, δεν διστάζουν να επιφέρουν ακόμα μεγαλύτερες ανισότητες , ακόμα μεγαλύτερη υποβάθμιση των δημοσίων παροχών. Ας μην επιτρέψουμε να υλοποιήσουν τα σχέδιά τους. Ας βάλουμε εμείς την δική μας «ατζέντα» για την αποκατάσταση και υπεράσπιση του κοινωνικού ρόλου του δημόσιου νοσοκομείου.

Γ. Γιαννόπουλος
Τμήμα Υγείας ΣΥΝ